[263] وحق پيشوايان را خفيف مى شماريد، اما حق ناتوانان را ضايع ساختيد، و اما حق خودتان را به گمانتان طلب كرده ايد، نه مالى را بذل كرده ايد، ونه جانى را در راهى كه براى آن خلق شده در مخاطره انداخته ايد، ونه در راه خدا يا خويشاوندى دشمنى ورزيده ايد. وشما از خداوند انتظار داريد كه شما را در بهشت ساكن گرداند و همنشين پيامبرانش بنمايد واز عذابش در امان دارد، من بر شما كه بر گردن خدا منت مى نهيد، مى ترسم كه از طرف خدا بر شما عذاب وگرفتارى فرود آيد، زيرا شما به مقام بزرگى رسيده ايد كه ديگران دارا نيستند وبر ديگران يافته ايد، نيكان وپاكان را احترام نمى كنيد، در صورتي كه شما به خاطر خدا در ميان مردم مورد احترام هستيد. شما به چشم خود مى بينيد كه پيمانهاى الهى را مى شكنند وبا قوانين خدا مخالفت مى كنند، ولى بيم وهراسى به خود راه نمى دهيد، با آنكه از نقض عهد وپيمان پدرتان به هراس مى افتيد، ولى پيمانهاى رسول خدا شكسته وخوار وبى مقدار گشته است، اما شما هيچ اهميت نمى دهيد، افراد كور ولال وزمين گير در كشور اسلامي بدون سرپرست ومراقبت مانده اند وبر آنها رحم نمى شود، شما در خور موقعيت ومنزلت خويش كار نمى كنيد، وبا كسى هم كه وظيفه خود را در اين مورد انجام مى دهد يارى وهمكارى نمى كنيد، وبا سازش وهمكارى ومسامحه با ستمكاران خود را آسوده مى داريد، خداوند فرمان جلوگيرى از منكرات وبازداشتن مردم از آنها را داده است، ولى شما از آن غافليد. _____